

Superbia angelum in diabolum mutauit. ibidem.

Superbus multis uilibus assimilatur, par. 6. ca. 2. nu. 14.

Superbus mendicus meritò potest dici homo uestem ab oue mendicans: & tamen sibi nõ sufficit ouem uestem largienti, par. 6. ca. 2. num. 15.

Superbi licet ad extra uideantur splendidi, tamen intus sunt abominatione pleni: ut per exemplum, par. 6. c. 2. nu. 15.

Superbos se ornare ridiculum est. ibid.

Superbæ mulieres indecenter se ornantes peccant tripliciter, parte sexta, capit. secundum numero. 15.

Superbi assimilantur cuidam bestię. ibi.

Superbi pro eo quòd uellent in magna reputatione haberi quò ad mundum omni turpitudine uiciorum se maculant, quorum stultitia ostenditur per exemplum, par. 6. c. 2. num. 16.

Superbi de suis uanis ornamentis inaniter gloriantes assimilantur pauperi in æstate in ludo puellarum reginæ constitutæ. ibidem.

Superbi sunt stulti propter multas causas, par. 6. c. 9. nu. 1. 2.

Superbia assimilatur potui inebriatiuo, par. 6. c. 2. num. 16.

Superbia detestanda est propter multiplicem comminationem, quam ostendit scriptura Deum comminari superbis, parte sexta, c. 2. nu. 16.

Superbiæ quattuor sunt species, quibus innuebat Christus illos esse infectos, cõtra quos loquitur in euangelio cum dicit. Duo homines ascenderunt in templum &c. par. 6. c. 9. nu. 1.

Superbientes de uirtutibus suis ex ipsis operibus iudicandi sunt, quibus pro uirtutibus utuntur, parte sexta, cap. 4. num. 1. per Isidorum.

Superbi aliqui putant, quòd bona, quæ sunt eis diuinitus data, pro suis meritis esse eis data: sed hæc superbia tripliciter reprobatur, par. 6. c. 5. nu. 1.

Superbiæ quattuor sunt species principales, par. 6. cap. 3.

Superbus in quanto maior in reputatione propria, intanto minor est in reputatione dini-

na, par. 4. c. 48. num. 6. Item par. 6. c. 9. nu. 1. superborum stultitia quæ seipsos magnificant & alios contemnunt tripliciter ostenditur, par. 6. c. 9. nu. 1. 2.

Superbus de nobili genere est: quia habet Michaelẽ Archangelum suum auunculum, par. 6. c. 9. nu. 2.

Superbus est filius diaboli. ibid.

Superbi qui erubescunt uocari nominibus suorum pauperum parentum, non accipiunt exemplum de Christo, qui non obstante quod fuit filius patris celestis & regis omnium regum: tamen frequenter uocauit semetipsum filium hominis propter humanitatem quam de paupere matre assumpsit, par. 6. c. 35. num. 3.

Superbi ornantes corpora sua uestimentis sericis, ut uideatur, uerbo Dei nõ credunt: nõ enim credunt se cinerem esse, par. 4. ca. 48. num. 8.

Superbi, qui inaniter gaudent de superfluitate superborum ministrorum, forte uidebunt horam, quòd uellent libenter habere unum ministrum leprosum: quem tamen non poterunt obtinere, par. 6. c. 56.

Superbi de curiosis conuiujs & preciosis ornamentis gloriantes assimilantur cuidam regi, in cuius barbam expuit quidam philosophus, par. 6. c. 65.

Superbus assimilari potest homini, qui uadit in rota, per quam trahuntur lapides cements & alia materialia ad alta ædificia, par. 6. c. 80. nu. 5.

Superstitio quid est, par. 6. c. 43.

Superstitionis tres sunt species. ibid.

Superstitionis prima species est, quando diuinus cultus exhibetur Deo uero sed indebito modo, & hoc dupliciter fieri contingit, par. 6. c. 44.

Superstitionis secunda species est idolatria, par. 6. c. 45. nu. 1.

Superstitionis tertia species est diuinatio, quæ est futurorum euentuum contingentium ad utrumlibet absque diuina reuelatione prænunciatio, par. 6. c. 47.

Sufurrus de illo cui detrahit secreta loquitur in aures illorum, ad quos illum detrahit, par. 8. c. 4. nu. 1.

Sufurratio est secunda species inuidiæ, de qua tractatur, par. 7. c. 5.